

РЕШЕНИЕ

№ 8051

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 17.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11294** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по жалба на Ж. Я. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.Б, чрез процесуален представител – адв. В., оспорва Заповед № 2858/02.11.2012г., с която му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и Заповед № 2859/02.11.2012г. за прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител за длъжността директор на Дирекция "Бюро по труда" Б., издадени от изпълнителния директор на Агенция по заетостта при Министерство на труда и социалната политика.

С жалбата се иска отмяната на обжалваните заповеди, като твърди допуснати нарушения на процедурата, оспорва се приетото по фактите, необоснованост и непълнота предвид изискванията за съдържание и форма. Изложените в жалбата основания за незаконосъобразност са такива по чл. 146, т. 3 и 4 АПК. В подробна писмена защита се излагат подробни правни и фактически съображения, както се претендира, че жалбоподателят не е извършил вменените му нарушения. Претендират се конкретно нарушения на чл. 93, ал.1 ЗДСл - не са изискани писмени обяснения за всички основания, за които е наложено наказанието; не са обсъдени дадените писмени обяснения, на изслушването от дисциплинарно-наказващия е присъствал председателят на дисциплинарния съвет, който е задавал също въпроси, за част от посочените в заповедта нарушения не е взето становището на дисциплинарния

съвет; и двете заповеди са издадени преди да е приключила процедурата по чл.93,ал.1 ЗДСл, тъй като протоколът от изслушването бил връчен на 05.11.2012г., а заповедите са издадени преди тази дата и връчени едновременно с протокола. В Заповед № 2679/16.10.2012 г. на изпълнителния директор, с която е наредено образуване на дисциплинарното производство като най-общо основание е посочено неизпълнение на служебни задължения. Не са посочени конкретни нарушения, нито кога са извършени, както и обосноваващи ги обстоятелства. Това възпрепятствало органа, пред който се развива дисциплинарното производство - Д. съвет, да формира валидна воля относно ангажиране на дисциплинарната отговорност за конкретно извършено нарушение, при изясняване на релевантните към него факти и обстоятелства (чл. 96, ал. 2 ЗДСл.) и преценка на относимите доказателства. Твърди се, че дисциплинарното производство не било образувано от органа по чл. 96, ал.1 ЗДСл, а дисциплинарния съвет не е обсъдил нарушенията по точки 7-9 от заповедта за дисциплинарното наказание. Последната заповед несъответствала на изискванията по чл. 97, ал.1, т. 4,5 и 7 от ЗДСл. Оспорва от фактическа страна приетото за допуснати дисциплинарни нарушения, в това число за посоченото по точка 1 твърди, че не са му искани обяснения за неизпълнение и некоректна информация, изводите противоречали на констатираното с Доклада от проверката (от 02.10.2012г.). За посочените нарушения по т. 2, 3 и 4 не били взети предвид дадените писмени обяснения, а по т. 5 – представените писмени доказателства и сочени факти. За твърдяното нарушение по т. 6 не се посочвало с кои точно действия и в какъв период от време, дата и място и при какви обстоятелства е допуснато неизпълнението на служебните задължения, идентично описаното по т. 7 нарушение не касало изпълнение на задължения от него, а от подчинени нему служители. Твърди неправилно приетото по фактите и недоказано посоченото по т.8 неизпълнение на служебните задължения относно воденото на публичен регистър за ваучери, не се сочело срок, който бил нарушен, не било подкрепено с доказателства и твърдението за дублиране на ваучери. По т. 9 от заповедта не е посочено кои точно правила са нарушени. Претендира се и нарушение на чл. 91,т.1 ЗДСл – не са взети предвид настъпилите последици за държавната служба, следвало да са реално настъпили, в който смисъл не се съдържали мотиви.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адв. В. от САК изцяло по изложените в същата съображения и в подробна писмена защита, основана и на приетите от съда доказателства. Счита, че ответникът не е изпълнил задължението си по чл. 170,ал.1 АПК да докаже приетото по фактите в оспорената заповед и изпълнение на законовите изисквания за издаването ѝ. Счита за недоказано, че в периода - от образуването - на 16.10.2012г. на дисциплинарното производство до издаването на 02.11.2012г. на заповедта за дисциплинарно наказание, са изискани и /или приети писмените обяснения на жалбоподателя по т. 5, 7 8 и 9 от заповедта - за което сочи писма с изх. № 9303/1288 от 10.10.2012г. и писмо 9303/1320 от 16.10.2012г. както и писмо с изх. № 9303/1345 от 19.10.2012г. , а от съдържанието на протокола за от 07,8 и 9 не са били предмет на изслушване и разглеждане от дисциплинарния съвет. В писмената защита се поддържа и твърдението, че дисциплинарния съвет и дисциплинарно-наказващият орган не са обсъдили и взели предвид писмените доказателства, представени от жалбоподателя копия на изготвени графици и отчети на посещения на трудови посредници във филиал меден рудник и регистъра на входящата документация, които опровергавали твърдението за допуснатото

нарушение по т. 5 от заповедта. Счита за недоказани фактически основания за образуване на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, посочени в заповедта за образуването му. Претендират се разноси.

Ответникът чрез процесуален представител адвокат Г. оспорва жалбата по съображения, изложени в писмена защита за неоснователност на оплакванията. Твърди се че не намира законово основание тезата, че първо следвало да се изискат писмени обяснения а впоследствие да се образува дисциплинарно производство. Твърди се, че по всички въпроси е взето становището на дисциплинарния съвет и са взети предвид дадените обяснения и представени доказателства, по същество са констатирани сериозни пропуски в работата на дирекцията, жалбоподателят след встъпването му в длъжността през февруари 2012г. бил длъжен да организира и контролира изпълнението на съответните процедури и воденето на съответните регистри. Претендира се присъждане на адвокатско възнаграждение.

Ответникът - Изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, чрез процесуален представител оспорва жалбата и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. В ход по същество излага доводи, за безспорна установеност на допуснатите нарушения от жалбоподателя като директор на Дирекция „Бюро по труда” – [населено място], като не е упражнил необходимия контрол и не е направил организацията на дирекцията в съответствие на нормативните изисквания. Претендира адвокатско възнаграждение. По делото са представени доказателствата по административната преписка, а допълнително с молба от 29.03.2013 г. от ответника, са приложени под опис писмени доказателства.

Съдът като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните и приложимите към казуса правни норми, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № 2858/02.11.2012г. на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение”, в качеството му на заемащ длъжността директор на Дирекция „Бюро по труда” – [населено място], връчена на 05.11.2012 г., а със Заповед № 2859/02.11.2012г. е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбата до съда е подадена чрез административния орган и е с дата 19.11.2012 г. По делото липсват доказателства за връчване на заповедта за прекратяване на правоотношението, а другата е връчена на 05.11.2012 г. Съобразно тази дата, жалбата е в срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 АПК от лице, с правен интерес от оспорването по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу акт, който подлежи на оспорване пред съд по чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

При този извод съдът следва да разгледа същата по същество.

По фактите съдът намира за установено следното:

Жалбоподателят е възстановен на длъжност „директор” на Дирекция „Бюро по труда” – Б. към Агенция по заетостта(АЗ) със Заповед № 243/09.02.2012 г. на изпълнителния директор (л.16), във връзка с влязло в сила решение № 1558/31.01.2012 г. на ВАС, считано от 10.02.2012 г. Представена е длъжностна характеристика за

директор „Бюро по труда” – връчена на жалбоподателя на 10.02.2012 г.

Обжалваната заповед се основава на констатираното при извършените проверки на ръководената от жалбоподателя дирекция, а именно:

1) Комплексна проверка през периода от 17.09.2012 г. до 18.09.2012 г., от работна група от експерти на Ц. администрация на Агенция по заетостта, на дейността на Д. Б. – по заповед № 2410/13.09.2012 г. на изпълнителния директор на АЗ, установеното при проверката е обективизирано в доклад № 800403/0047/21.09.2012 г.

2) На 29.09.2012 е извършена втора проверка във връзка с изпълнение на проект „Аз мога повече” от Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси” въз основа на писмо с изх. № 9193/0356 от 28.09.2012 г. на АЗ, изготвен доклад от 02.10.2012 г.

3) На 08.10.2012 г. е извършена трета проверка на Д. Б., за резултата от която е изготвен и доклад вх. № 6436/15.10.2012 г.

С Писмо изх. № 9303/1288 от 10.10.2012 г., изпълнителният директор на АЗ са изискани от жалбоподателя писмени обяснения за излъчен на 04.10.2012 г. репортаж по Нова телевизия. Обясненията са депозираны на 15.10.2012 г. с писмо изх. № 1537 (л.66).

Със Заповед № 2679 от 16.10.2012 г. (л.51) на ответника е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Като основание за образуването му са посочени само правни основания - чл. 96, ал.1, ЗДСл, чл. 6 от правилата за работа на дисциплинарния съвет, чл. 54, ал.4 от Закона за администрацията, както и чл. 5, ал.1, т.15 от У. правилник на АЗ.

На основание тази заповед, от ответника са изискани писмени обяснения от жалбоподателя както следва:

1) с Писмо изх. № 9303/1320 от 16.10.2012 г. (л.52) и изх. № 9303/1345 от 19.10.2012 за констатирани нарушения при проверка на Д. [населено място] и филиал „Меден Рудник”: за неактуализиране на списъка на доставчиците на обучение, неизпълнение на указания за актуализиране на информационни папки и списък на одобрени доставчици за обучение, за регистъра за входящата документация, за неизготвени графици от трудовите посредници; втора група въпроси, свързани с проект „Аз мога повече” по ОП РЧР; и трета група въпроси по повод излъчен репортаж на 04.10.2012 г. в сутрешния блок на Нова телевизия и медийна изява в обедната емисия на същата медия.

2) С писмо изх. № 9303/1345 от 19.10.2012 (л.55) е изискано писмено обяснение по въпроси, свързани с : изпълнение на проект „Ново начало от образование към заетост” по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси” и проект „Адаптивност”.

Съответно на 22.10.2012 г. и на 25.10.2012 г. жалбоподателят депозира писмени обяснения по въпросите в посочените писма.

Със Заповед № 2776 / 25.10.2012 г. на председателя на Д. съвет Р. И. (л.57), на основание заповедта от 16.10.2012 г. за образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за „неизпълнение на служебни задължения” насрочва заседание на дисциплинарния съвет, което е проведено на 01.11.2012 г. Съгласно протокола, на заседанието на Д. съвет от 01.11.2013 г. жалбоподателят е отговорил на въпроси на членовете на съвета и е представил доказателства. Отделно е изготвено Решение № 6/01.11.2012 г. на Д. съвет (л.87), в което са посочени допуснати нарушения по 8 точки за следното: не предоставена информация по проект „Аз мога повече”, и указания в срок до 29.09.2012 г. да се даде информация по проекта; неактуализирани

своевременно списъка на подписали споразумение доставчици на обучение и не са актуализирани информационни папки за професии, съгласно изрично писмо на АЗ; във филиал Меден рудник не се водел регистър на входящата документация; справки; неспазена вътрешна процедура при предоставянето на информация на средствата за масово осведомяване; нарушения във връзка с предоставянето на ваучери за обучение и въвеждането им в публичен регистър. В решението са посочени и обстоятелства, свързани с определяне на тежестта на нарушенията – предимно тяхната многобройност и последиците от същите – некачествено обслужване на гражданите и нарушаването на техни законоустановени права, извършването им виновно като се приема, че жалбоподателят е знаел служебните си задължения но въпреки това не ги е изпълнявал, множеството нарушения давали основание да се приеме системно неизпълнение, цялостното поведение на служителя говорело за липса на желание да се съобразява с формалността при работата на администрацията, която обезпечавала възможността за контрол. Решението е за налагане на дисциплинарното наказание "уволнение" - чл. 90, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител.

Също на 01.11.2012г. ответникът е изслушал жалбоподателя, за което е съставен протокол, връчен на жалбоподателя на 05.11.2012г. ведно със заповедта за дисциплинарното наказание (л.17), под подписа си жалбоподателя е възразил, че на изслушването са му зададени въпроси, за които не е образувано дисциплинарно производство. На изслушването е присъствал председателят на Д. съвет, който също е задавал въпроси на жалбоподателя. Във връзка със зададените въпроси, жалбоподателят е възразил по фактите, че по време на проверката е бил в отпуск, че действително се води регистър във филиал Меден рудник, за цялата година е водена кореспонденцията и този дневник не е написан сега. Жалбоподателят с довод за съставен доклад от проверка на началника на бюрото във филиал Меден рудник, цитиран при проверката от органи на ДРСЗ е възразил и срещу твърдението, че не е посещаван този филиал. На въпроси съществуват ли регистри за проверки, жалбоподателят е отговорил, че всичко се води като регистри. На въпроса защо след като се е върнал от болничен не е предприел мерки, жалбоподателят е отговорил, че в момента това се прави. На въпрос за неточно изготвена справка по проекта – различни цифри за два дни, жалбоподателят е отговорил, че цифрите не са дадени сборно и не могат да се дадат като сбор, след един час пристигнала антетка с добавен нов ред, подадена била трета справка, посочил е, че информацията се обобщавала от началника на отдела. На въпрос защо си е позволил да дава изявления в медиите – по Нова телевизия, които не са съгласувани, жалбоподателят е възразил, че същите са съгласувани, а на въпроса защо е съобщил данни за бум на безработицата, жалбоподателят е отговорил, че това касае предаване в сутрешния блок, с което няма нищо общо, на въпроса по кой начин нова телевизия е придобила архивни кадри и актуални цифри, жалбоподателят е отговорил, че по много начини е възможно телевизията да се сдобие с тези цифри, а за конкретните данни е отговорил, че същите не са тайна. А на въпроса, защо неговото изявление не е съгласувано, жалбоподателят е възразил, че е съгласувано. Ответникът е посочил, че е съгласувал само вида на изявлението но не и съдържанието му, на което жалбоподателят е възразил, че никъде не е разписано как следвало да се съгласува, посочено било че се съгласува само с Пресцентъра на АЗ, за което е поискал да се извика началника на този център, на което ответникът е отговорил че е воден разговор но е потвърдено

съгласуване само на вида на изявлението. Въпросите, свързани с въвеждането на ваучери в публичен регистър жалбоподателят е дал отговори, че се извършват действия от колегите му, а същевременно, че за визиран период от ответника е бил в болнични, част от въпросите не носят конкретика относима към описано в заповедта за дисциплинарно нарушение неизпълнение на задължения. Зададени са и въпроси, свързани с ремонт на служебен автомобил, за които няма разрешение, жалбоподателят е посочил, че е предприел тази стъпка на свой риск отговорно, не е платен разход за сметка на бюджета, ремонта е предприет на негов риск и бил решил да поеме лично разхода на средства, мотивирал е това си действие с предоставянето на исканите средства за автомобила със значително закъснение и извън сезона за който са необходими, заявил е, че е поел риска да заради сигурността на служителите при пътуване.

Със заповед № 2858/02.11.2012 г. на ответника, е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" на жалбоподателя, а със Заповед № 2859/02.11.2012г. от същия орган е прекратено служебното му правоотношение за длъжността директор на Дирекция "Бюро по труда" Б..

В мотивите на заповедта за дисциплинарното наказание е направено позоваване на докладите от 21.09.2012 г., 02.10.2012 г. и от 15.10.2012 г. за извършените проверки от работните групи от експерти на ЦА на АЗ и ДРСЗ; решението на Д. съвет на Агенцията и съответно дадените писмени обяснения и такива при изслушването на жалбоподателя. Въз основа на тези доказателства е направен извод за допуснати нарушения на служебни задължения на жалбоподателя по длъжностната му характеристика, съставляващи нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл във връзка с чл. 21, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл и чл. 2, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. В заповедта е посочено спазване на чл. 91, чл. 93 и чл. 96 ЗДСл, а за наложеното дисциплинарно наказание – чл. 90, ал. 1, т. 5 от същия закон.

В 9 точки в мотивите заповедта за дисциплинарно нарушение е прието, че жалбоподателят е извършил следните дисциплинарни нарушения:

1. "Не е предоставял необходимата информация, свързана с ежеседмичната отчетност по проект „Аз мога повече“ за периода от 28.09.2012 г. – 29.09.2012 г., нарушение на т.5.12 от длъжностната характеристика." По това нарушение жалбоподателят е възразил в обясненията си и при изслушването му, че това е станало вследствие на даваните указания от ДРСЗ за попълването на справките по проекта, е възникнало объркване у служителите на Д., което предполага неориентираност в конкретната ситуация, невъзможност за справяне с поставените срокове и неумение за работа с информация в електронен вариант. В жалбата си по делото излага довод, че по това нарушение не се посочва дата на извършване от жалбоподателя, който довод се поддържа и в писмената защита.

2. "Не е изпълнил задълженията си за своевременно актуализиране на Списъка на подписаните споразумения доставчици на обучение и Списъка на одобрените доставчици на обучение за периода 28.06.2011 г. – 18.09.2012 г., с което са нарушени т. 5.10 и т. 5.11 от длъжностната характеристика". По това нарушение жалбоподателят възразява, че дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид писмените обяснения, изложени в Писмо изх. №

1565/22.10.2012 г., в които детайлно е обяснено, че актуализиран Списък на одобрените доставчици след 28.06.2012 г. е бил наличен в Д.— [населено място] към датата на комплексната проверка, но поради големия обем страници същият не е бил изложен на информационното табло, а е поставен в папка-класьор в стая № 2 на Д.-Б., като за удобство на клиентите е налице съответно указание за това, поставено върху информационното табло. В настоящия случай, при извършената комплексна проверка — Доклад вх. № 800403/047/21.09.2012 г., проверяващите са се ограничили да отбележат само текста, който излиза автоматично в интернет страницата на АЗ, без да се запознаят на място със съдържанието на наличния списък, оформен поради обема му по горния начин.

3. Неспазване на изискванията по Указания на ответника по писмо № 9193/0047 от 21.01.2012 г. като не е изпълнил указанията за актуализиране на информационните папки за професии, а именно не е използвана само информация съдържаща се в раздели „А” и „Б” на информационните папки, която се отнася до извършваните задачи и дейности в професията и до необходимите физически, психически и личностни качества за упражняване на професията. Данните за професиите, за които има разработени кратки описания, публикувани на ел. страница на АЗ, не са разпечатани и приложени към съответните папки, с което е допуснал нарушение на т. 5.9 от Длъжностната характеристика. Това обстоятелство е признато от жалбоподателя в т. 2 от писмените му обяснения, получени с писмо 9103/1320 от 24.10.2012 г.

По това нарушение жалбоподателят възразява, че към момента на издаване на вътрешнослужебния акт, чието неизпълнение се твърди, а именно - към 21.01.2012 г., не е заемал длъжността „директор” на Д. - Б.. На тази длъжност е встъпил от 10.02.2012 г. Доколкото в мотивите на заповедта не се съдържа уточнение към кой момент е следвало да бъде изпълнена заповедта поради липса на указани в нея срокове за изпълнение, не се сочи и дата на извършване на нарушението, е невъзможно да се установи чия е отговорността за неизпълнение на въпросното писмо, респ. некоректно е да се отнесе изпълнението към онзи директор на Д.-Б., който е заемал длъжността към момента на проверката -17-18.09.2012 г. в мое лице, а не към директора, заемал същата длъжност към датата на издаване и адресиране на писмото до Д..

4. „Не е предприел конкретни действия, с цел оказване на методическа помощ на филиал „Меден рудник” за подобряване организацията на работа, като е допуснал, към датата на проверката да не се води регистър на входящата документация, съгласно чл. 21, ал.2 от Вътрешните правила за работа на Д. за периода от 01.08.2012 г. до 18.09.2012 г., което е нарушение на т.5.44 от длъжностната характеристика.”

Жалбоподателят излага доводи, че Дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид писмените обяснения от Писмо изх. № 1565/22.10.2012 г., в които се съдържа изрично отбелязване, че във филиал „Меден рудник” се води регистър на входящата документация, също и е игнорирал обстоятелството, че на заседанието на Д. съвет на 01.11.2012 г. съм представил копие на първа и последна страница на регистъра (дневник на

входяща кореспонденция) и изрично съм поискал вписването на това обстоятелство в протокола от заседанието.

5. "Към датата на проверката, не е предприел необходимите действия за изготвяне на графици и извършване на посещения при работодатели от трудовите посредници в периода 01.08.2012 г. – 18.09.2012 г., което е нарушение на т.5.9 от длъжностната характеристика."

Също възразява, че на заседанието на Д. съвет е предоставил копия от изготвени графици и отчети за посещения на трудови посредници във филиал „Меден рудник“ за извършени посещения за периода 01.08.2012 г. - 18.09.2012 г., опровергаващи посочените в заповедта цифри. Видно от заповедта, същите не се прилагат и не се обсъждат като относими доказателства по смисъла на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл. От друга страна обаче от т. 5 от заповедта поради липса на конкретизиране не следва, че административният орган има предвид именно дейността на този филиал, за който са ми били изисквани и съм предоставял писмени обяснения и доказателства. Наименованието на филиала се цитира не в тази връзка, а във връзка с друго твърдение на административния орган, неотнормимо към формулираното с т. 5 нарушение, а именно - непредприемане от мен на действия спрямо служителите на филиала относно спазването на Стандартите за поведение на служителите при обслужване на клиенти, но за последното дисциплинарната ми отговорност не е била ангажирана на самостоятелно основание.

По това нарушение жалбоподателят възразява, че във връзка с нарушението дисциплинарно наказващият орган не е отчетел, че в процесния период в Д.-Б. са били планирани 116, а са извършени 146 посещения на трудови посредници при работодатели. Тези цифри са отразени в съответните планови и отчетни форми в АЗ.

6. „Не е спазил изискванията и установената процедура за предоставяне на информация на средствата за масово осведомяване, като не е уведомил своевременно ДРСЗ и пресцентъра на АЗ за предстоящи медийни изяви, което е нарушение на т. 5.22 от длъжностната характеристика.

По това нарушение жалбоподателят възразява, че в мотивите на заповедта в тази ѝ част не се посочва с кои точно действия и в какъв период от време, дата и място и при какви обстоятелства е реализирано неизпълнение на служебни задължения по т. 5.22 от Длъжностната характеристика, представляващи нарушение на чл. 29 и чл. 31, ал. 3 от Вътрешните правила за работа на Д. за несвоевременно информиране за предстоящи медийни изяви.

7. "Не е спазил процедурата по предоставяне на ваучери за обучение „Производство и обслужване в заведения за хранене и развлечения“ проведено в периода 07.07.2012 г. – 17.09.2012 г., като ваучерите са предоставени на работодателя вместо на обучаемите лица, което е нарушение на чл. 1, ал. 1 от ПМС 251/21.10.2012 г."

Жалбоподателят счита, че ваучерите за въпросното обучение се връчват на лицата не от директора на Д., а от определен служител по силата на сключен за целта граждански договор между него и АЗ (тук приложен образец на граждански договор). Изпълнението му не подлежи на контрол от страна на директора на Д., а само от страна възложителя - агенцията.

8. „Не е осъществил организация и упражнил контрол за своевременното въвеждане на ваучерите за обучение в публичния регистър, а това се извършва в периода 07.07.2012 г. – 17.09.2012 г. с голямо закъснение от служителите на Д. Б., което е нарушение на чл. 4, ал. 3, във вр. с чл. 3, ал. 5 от ПМС № 251/21.10.2009 г..”

По тези действия жалбоподателят твърди, че Дисциплинарно наказващият орган не посочва доказателства в потвърждение на твърдяното нарушение, а именно, че това е извършено със закъснение. Не се посочва срок, в който е трябвало да се извърши отразяването в публичния регистър, за да може чрез съответна съпоставка на датите да се обоснове наличието на закъснение. Твърдението за извършено нарушението не е подкрепено и с доказателства за дублиране на издадени ваучери поради закъснението, нито с документи за неправомерно разходени европейски средства по ОП „РЧР”.

9. „Директорът на Д. в нарушение на ЗОП и на изрична заповед на ИД на АЗ за ефективно разходване на бюджетни средства и други правила за поддръжка на автомобили в АЗ, е извършил разход за ремонт в сервиз на служебен автомобил „Опел А.” с ДК [рег.номер на МПС] , з което е издадена проформа фактура № 14015126/09.10.2012 г. на стойност 117,76 лв. на името на АЗ, което е нарушение на т.7.15 от длъжностната характеристика.”

По това нарушение жалбоподателят възразява, че стойността на извършения разход в размер на 117, 76 лева е под минимално определения по нормативен път размер, изискващ провеждане на процедура по реда на ЗОП; и извършеният ремонт на служебен автомобил, който се свежда до текуща поддръжка, представлява действие по стопанисване и опазване на имуществото на дирекцията. В заповедта не се сочат правилата и реда, по които е следвало да се извърши разхода, така че отклоняването от тях да се квалифицира като неизпълнение на служебни задължения.

1. „Не е предоставял необходимата информация, свързана с ежеседмичната отчетност по проект „Аз мога повече” за периода от 28.09.2012 г. – 29.09.2012 г., нарушение на т.5.12 от длъжностната характеристика.” Обсъдени са писмените обяснения на жалбоподателя - вследствие на даваните указания от ДРСЗ за попълването на справките по проекта, е възникнало объркване у служителите на Д., направен е коментар по обясненията - предполага неориентираност в конкретната ситуация, невъзможност за справяне с поставените срокове и неумение за работа с информация в електронен вариант. В жалбата се твърди, че по тази точка не е посочен момента на извършване на нарушението.

2. „Не е изпълнил задълженията си за своевременно актуализиране на Списъка на подписалите споразумение доставчици на обучение и Списъка на одобрените доставчици на обучение за периода 28.06.2011 г. – 18.09.2012 г.” - нарушени т. 5.10 и т. 5.11 от длъжностната характеристика. За това нарушение не са обсъдени обяснения на жалбоподателя, а само е посочено – писмени обяснения, получени с писмо от 24.10.2012г. По това нарушение жалбоподателят възразява, че дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид писмените обяснения, изложени в Писмо изх. № 1565/22.10.2012 г., в които детайлно е обяснено, че актуализиран Списък на одобрените доставчици след 28.06.2012 г. е бил наличен в Д.— [населено място] към

датата на комплексната проверка, но поради големия обем страници същият не е бил изложен на информационното табло, а е поставен в папка-класьор в стая № 2 на Д.-Б., като за удобство на клиентите е налице съответно указание за това, поставено върху информационното табло, при извършената комплексна проверка — Доклад вх. № 800403/047/21.09.2012 г., проверяващите са се ограничили да отбележат само текста, който излиза автоматично в интернет страницата на АЗ, без да се запознаят на място със съдържанието на наличния списък, оформен поради обема му по горния начин.

3. Неизпълнение на Указания на ответника по писмо от 21.01.2012 г. за актуализиране на информационните папки за професии, съгласно друго негово писмо от 21.02.2012г., което неизпълнение е описано като не е използвана информация, съдържаща се само в раздели „А” и „Б” на информационните папки, която се отнася до извършваните задачи и дейности в професията и до необходимите физически, психически и личностни качества за упражняване на професията, данните за професиите, за които има разработени кратки описания, публикувани на ел. страница на АЗ, не са разпечатани и приложени към съответните папки. Посоченото неизпълнение е квалифицирано като нарушение на т. 5.9 от Длъжностната характеристика. В мотивите на заповедта е посочено, че описаното нарушение е признато от жалбоподателя в т. 2 от писмените му обяснения от 24.10.2012 г. По това нарушение жалбоподателят възражава, че към момента на издаване на вътрешнослужебния акт, чието неизпълнение се твърди, а именно - към 21.01.2012 г., не е заемал длъжността „директор” на Д. - Б.. На тази длъжност е встъпил от 10.02.2012 г. Доколкото в мотивите на заповедта не се съдържа уточнение към кой момент е следвало да бъде изпълнено посоченото действие - поради липса на указани срокове за изпълнение, не се сочи и дата на извършване на нарушението, е невъзможно да се установи чия е отговорността за неизпълнение на въпросното писмо, респ. некоректно е да се отнесе изпълнението към онзи директор на Д.-Б., който е заемал длъжността към момента на проверката -17-18.09.2012 г., а не към директора, заемал същата длъжност към датата на издаване и адресиране на писмото до Д..

4. „Не е предприел конкретни действия, с цел оказване на методическа помощ на филиал „Меден рудник” за подобряване организацията на работа, като е допуснал, към датата на проверката да не се води регистър на входящата документация, съгласно чл. 21, ал.2 от Вътрешните правила за работа на Д. за периода от 01.08.2012 г. до 18.09.2012 г., представляващо нарушение на т.5.44 от длъжностната характеристика.” Прието е в мотивите на заповедта, че с писмените си обяснения жалбоподателят потвърждава допуснатото нарушение.

Жалбоподателят излага доводи, че дисциплинарно наказващият орган не е взел предвид писмените обяснения от 22.10.2012 г., в които се съдържа изрично отбелязване, че във филиал „Меден рудник” се води регистър на входящата документация, също и е игнорирал обстоятелството, че на заседанието на Д. съвет на 01.11.2012 г. е представил копие на първа и последна страница на регистъра (дневник на входяща кореспонденция) и изрично е поискал вписването на това обстоятелство в протокола от

заседанието.

5. "Към датата на проверката, не е предприел необходимите действия за изготвяне на графици и извършване на посещения при работодатели от трудовите посредници в периода 01.08.2012 г. – 18.09.2012 г., квалифицирано като нарушение на т.5.9 от длъжностната характеристика."

Жалбоподателят по тази точка възразява, че на заседанието на Д. съвет е предоставил копия от изготвени графици и отчети за посещения на трудови посредници във филиал „Меден рудник“ за извършени посещения за периода 01.08.2012 г. - 18.09.2012 г., опровергаващи посочените в заповедта цифри. Видно от мотивите на заповедта, тези доказателства не са взети предвид тъй като не са обсъдени като относими. В мотивите на заповедта не било конкретизирано, дали се има предвид дейността на този филиал, за който са изискани писмени обяснения и доказателства на жалбоподателя. Също жалбоподателят възразява, че дисциплинарно наказващият орган не е отчетел, че в процесния период в Д.-Б. са били планирани 116, а са извършени 146 посещения на трудови посредници при работодатели. Тези цифри са отразени в съответните планови и отчетни форми в АЗ.

6. „Не е спазил изискванията и установената процедура за предоставяне на информация на средствата за масово осведомяване, като не е уведомил своевременно ДРСЗ и пресцентъра на АЗ за предстоящи медийни изяви, посочено като нарушение на т. 5.22 от длъжностната характеристика. По тази точка не са обсъдени писмени обяснения на жалбоподателя, не са посочени и дадени такива, които да са взети предвид.

жалбоподателят възразява, че не е посочено с кои точно действия и в какъв период от време, дата и място и при какви обстоятелства е реализирано неизпълнение на служебни задължения по т. 5.22 от Длъжностната характеристика, представляващи нарушение на чл. 29 и чл. 31, ал. 3 от Вътрешните правила за работа на Д. за несвоевременно информиране за предстоящи медийни изяви.

7. "Не е спазил процедурата по предоставяне на ваучери за обучение „Производство и обслужване в заведения за хранене и развлечения“ проведено в периода 07.07.2012 г. – 17.09.2012 г., като ваучерите са предоставени на работодателя вместо на обучаемите лица", посочено като нарушение на чл. 1, ал. 1 от ПМС 251/21.10.2012 г. Не са обсъдени или посочени писмени обяснения на жалбоподателя по този въпрос.

Жалбоподателят твърди, че ваучерите за въпросното обучение се връчват на лицата не от директора на Д., а от определен служител по силата на сключен за целта граждански договор между него и АЗ (образец от който е приложен към жалбата). Изпълнението му не подлежи на контрол от страна на директора на Д., а само от страна възложителя - агенцията.

8. „Не е осъществил организация и упражнил контрол за своевременното въвеждане на ваучерите за обучение в публичния регистър, а това се извършва в периода 07.07.2012 г. – 17.09.2012 г. с голямо закъснение от служителите на Д. Б., което е посочено като нарушение на чл. 4, ал. 3, във вр. с чл. 3, ал. 5 от ПМС № 251/21.10.2009 г." По тази точка не са посочени или

обсъдени възражения на жалбоподателя.

По тази точка жалбоподателят твърди, че дисциплинарно наказващият орган не посочва срок, в който е трябвало да се извърши отразяването в публичния регистър, за да може чрез съответна съпоставка на датите да се обоснове наличието на закъснение. Твърдението за извършено нарушение счита за не подкрепено и с доказателства за дублиране на издадени ваучери поради закъснението, нито с документи за неправомерно разходени средства.

9. „Директорът на Д. в нарушение на Закона за обществените поръчки и на изрична заповед на ответника за ефективно разходване на бюджетни средства и други правила за поддръжка на автомобили, е извършил разход за ремонт в сервиз на служебен автомобил по проформа фактура на стойност 117,76 лв.с получател на услугата АЗ, квалифицирано като нарушение на т.7.15 от длъжностната характеристика.” Като доказателство е посочен протокол от изслушването от ответника, но без да се обсъдят дадените обяснения по този въпрос. По това нарушение жалбоподателят възразява, че стойността на извършения разход в размер на 117, 76 лева е под минимално определения по нормативен път размер, изискващ провеждане на процедура по реда на ЗОП, ремонта на служебния автомобил се свеждал до текуща поддръжка, представлява и действие по стопанисване и опазване на имуществото на дирекцията. Органът не посочвал правилата и реда, по които е следвало да се извърши разхода, така че отклоняването от тях да се квалифицира като неизпълнение на служебни задължения.

Посочените като нарушени разпоредби от длъжностната характеристика(л.68) на жалбоподателя, имат следното съдържание:

по т.5.9 – осигурява и контролира изпълнението на нормативни актове /закони, правилници, постановления/ и методически документи /указания, вътрешни правила, технология за работа, инструкции и др./ и заповеди, свързани с дейността на Д.;

по т.5.10 – следи за информирането на потенциалните бенефициенти за възможностите, които предоставят и изискванията за кандидатстване по действащи и предстоящи международни програми и проекти, финансирани от структурните фондове на ЕС и други източници на външно финансиране;

по т.5.11 – организира и координира процеса по приемане на проектни предложения и проверка на съответствието им по отношение на Насоките за кандидатстване по обявените схеми по ОП „РЧР” и други програми и проекти финансирани от международни източници;

по т.5.12 – отговаря за обработването и обобщаването на получената информация и предоставянето на обобщени анализи и отчети на Д „РСЗ” и ЦА на АЗ;

по т.5.22 – своевременно уведомява ДРСЗ и съгласува с пресцентъра на АЗ за теми и въпроси за предстоящи медийни изяви на директора на Д. и/или други представители от Д. – пресконференции, интервюта, участие в радио и ТВ студия, коментари и др;

по т.5.44 – организира и контролира деловодната и архивна дейност, осигурява съхранението и опазването на документацията;

по т.7.15 – за осигуряване на поддържането, стопанисването и опазването на

материално техническата база на Дирекцията и икономичното разходване на енергия, консумативи, канцеларски и други материали.

Правни изводи на съда:

Съгласно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК, законосъобразността на оспорените заповеди следва да се прецени на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали са издадени от компетентен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби и съответствието с целта на закона.

Обжалваните заповеди са издадени от компетентен орган, съгласно чл. 92, ал. 1 и чл. 107, ал.1, т.3 от ЗДСл, предвид качеството на изпълнителният директор на Агенцията на орган по назначаването на служителите от агенцията, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 15 от Устройствен правилник на Агенцията по заетостта.

Заповедта за наложеното дисциплинарно наказание е издадена и в предвидената от закона писмена форма по чл. 97, ал. 1 ЗДСл, тъй като формално са изложени фактически и правни основания за издаването ѝ.

Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение съответства на изискванията по чл. 108, ал. 1 ЗДСл, тъй като съдържа правното основание за прекратяване и разпореждане относно обезщетенията. Правилно не е посочен ранг на жалбоподателя, тъй като на основание чл. 108, ал. 2 ЗДСл при прекратяване на служебното правоотношение в разглежданата хипотеза по чл. 107, ал. 1, т. 3 – наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ служителят не запазва придобития ранг.

И двете заповеди отговарят и на общите изисквания по чл. 59, ал. 2 АПК за съдържанието на индивидуалните административни актове, тъй като съдържат и както правни, така и фактически основания, подробно изложени в мотивите на заповедта за наложеното дисциплинарно наказание, а като фактическо основание за издаването на втората заповед следва да се приеме посочването на заповедта за наложеното дисциплинарно наказание.

От изложеното до тук следва, че не е налице основание за незаконосъобразност на обжалваните заповеди по чл. 146, т. 1 и 2 АПК.

По същество възприетото в мотивите на заповедта за дисциплинарното наказание, е констатирано още в мотивите на доклада от 21.09.2012 г. на служители от ГД „УЗ“ за резултатите от извършената проверка – л. 89 от делото, с който дисциплинарно – наказващият орган е бил запознат на 01.10.2012 г. и с резолюция от същата дата е указано да се изготви план за действие от Д. със срок до 12.10.2012 г., да се поискат писмени обяснения от жалбоподателя - директор Д. и образува дисциплинарно производство. Тъй като след тази дата не са установявани нови факти, то съдът приема, че на тази дата извършеното от жалбоподателя деяние е станало известно на дисциплинарно-наказващият орган и съответно тече срокът по чл. 94, ал. 1 ЗДСл – двумесечен от откриване на нарушението за налагане на дисциплинарното наказание. Този срок е спазен, предвид издаването на заповедта за това на 02.11.2012 г.

Тъй като едновременно с издаването на заповедта за образуване на

дисциплинарно производство, дисциплинарно-наказващият орган е изискал писмени обяснения на жалбоподателя - писмото от 16.10.2012г. (л. 52) , то съдът приема, че производството е образувано за посочените в същото писмо факти, а последващо са искани само доуточняващи обяснения. Поради това съдът приема за неоснователен доводът за неяснота на фактите, за които е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя. Същевременно за посоченото по т. 9 от заповедта, дисциплинарният съвет не е взел становище – за ефективно разходване на бюджетни средства, свързани със служебния лек автомобил. Неоснователни са също доводите в жалбата, че посоченото по точки 5, 7 и 8 от заповедта за дисциплинарно нарушение, не е взето становище на дисциплинарния съвет. Видно от решението, посочените точки от заповедта са съответни на посочените нарушения по точки 5, 7 и 8 от решението. Само за посоченото нарушение по т. 9 от заповедта е допуснато нарушение на чл. 96, ал.1 ЗДСл, тъй като не е взето решението по този въпрос на дисциплинарния съвет. Законодателут е предоставил на преценката на Д. съвет въпроса дали да бъде изслушан държавния служител. Поради това обстоятелството, че на проведеното заседание на този съвет, на което жалбоподателят е бил изслушан, не са обсъдени всички въпроси, за които му е поискано обяснение, което води до извод, че решението е взето само въз основа на писмените доказателства за извършените проверки и писмените обяснения на жалбоподателя, не съставлява допуснато нарушение на предвидената процедура пред дисциплинарния съвет по чл. 96 ЗДСл.

От обстоятелството, че писмените обяснения са цитирани в мотивите на обжалваната заповед и част от тях обсъдени следва извод, че същите са приети от ответника, по смисъла на чл. 93, ал. 1 ЗДСл, жалбоподателят също е „изслушан” от формална страна. Не е спазено обаче изискването по чл. 93, ал. 2 ЗДСл, дадените от него писмени обяснения да бъдат обсъдени от дисциплинарно-наказващия орган. Така не са обсъдени писмените обяснения на жалбоподателя за посоченото като нарушение по точки 2, 5, 6, 7, 8 и 9, т.е. по 6 от общо 9 вменени на жалбоподателя нарушения. По тези точки също не са обсъдени и твърденията на жалбоподателя по фактите, описани подробно по всяка от точките в приетото за установено по фактите.

Въпреки извода, че заповедта за дисциплинарното наказание от външна страна има предвиденото за съдържанието ѝ по чл. 97 ЗДСл вр. чл. 59, ал.2 АПК и формално да е допуснато нарушение на чл. 146, ал.2 АПК, съдът намира необоснованост на мотивите, доколкото същите не съответстват в пълнота на всички обстоятелства по чл. 91 ЗДСл, които следва да бъдат взети предвид при налагането на дисциплинарното наказание.

Така органът следва задължително да вземе предвид при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите – чл. 91, т.1 ЗДСл, формата на вината на държавния служител – т.2 от същата разпоредба и цялостното служебно поведение на държавния служител – т. 4 от същата разпоредба. Неспазването на тази разпоредба е основание за материална незаконосъобразност на заповедта.

Жалбоподателят на основание чл. 93,ал.1 ЗДСл е поканен да представи на ответника писмени обяснения по фактите, описани в заповедта и да бъде изслушан от дисциплинарно-наказващия орган. Видно от доказателствата, са представени писмени обяснения и на 01.11.2012 г. е изслушан.

При издаването на обжалваната заповед обаче е допуснато грубо неизпълнение на изискването по чл. 93,ал.2 ЗДСл – необсъждане на обясненията на жалбоподателя по въпроси, относими към задължителната преценка по чл. 91, т.1,2 и 4 ЗДСл – основен спорен момент по делото, тези изисквания не са взети адекватно предвид при налагането на дисциплинарното наказание, предвид следното:

1) Нито в мотивите на заповедта, нито в протокола за заседанието на дисциплинарния съвет, не са обсъдени обстоятелства, свързани с цялостното поведение на жалбоподателя, не са изискани и събрани доказателства за упражнени от същия контролни функции и такива по разпределение на функциите между служителите от дирекцията, не е обсъдено поддържаното в писмените обяснения, идентично с изложеното в жалбата до съда, че по част от констатираните пропуски се касае за неизпълнение на задължения от лицата, отговарящи пряко за воденето на съответните регистри, за начина на изготвяне на справката по програмата „Аз мога“, за упражнен контрол от началник на отдел върху работата на филиал Меден Рудник, както и за водения регистър на кореспонденцията в същия филиал, както и другите твърдения по фактите, свързани с пренатовареност на служителите и за изпълнение на количествени показатели. За формата на вината – небрежност, не се сочи въз основа на какви факти е направен извода и не е обсъдено конкретно отношението на жалбоподателя към извършеното, констатацията за допуснато формално нарушение по отделните задължения по точките от 1-9 от обсъжданата заповед не носи информация по този въпрос.

2) По делото са ангажирани доказателства както за воденето на регистрационен дневник така и за графици на посещенията на трудовите посредници, а както отбелязва жалбоподателя, непосочването на конкретно време на извършване на всяко нарушение, е пречка да се прецени дали съответното неизпълнение е по време, когато същият е бил в отпуск по болест или друг разрешен отпуск. Видно от протокола от изслушването, твърденията на жалбоподателя, че е бил в отпуск или в отпуск по болест са репликирани от ответника, че е следвало да вземе мерки след завръщането си от работа, съответно жалбоподателят е заявил, че се полагат усилия. Така не е спазен принципа за личната отговорност - неизпълнението по т. 1-9 от заповедта да се дължи изцяло личното поведение на жалбоподателя, за установяването на което е от съществено значение времето, по което е извършено нарушението.

3) В хода на административното производство е предоставена възможност на жалбоподателя да упражни правото си на защита чрез изслушване лично от дисциплинарно-наказващия орган и приемането на писмените обяснения, с което е спазено формално изискването по чл. 93 ЗДСл. Видно от съдържанието на обжалваната заповед и протокола от заседанието на дисциплинарния съвет, това право е лишено от всякакво съдържание, тъй

като преди да вземат решението си тези органи не са обсъдили представените възражения и не са взети предвид сочените от доказателства за изпълнение и допуснати нарушения в негово отсъствие. Така е нарушено задължението на органа, всестранно и обективно да изясни обстоятелствата, свързани с налагане на дисциплинарното наказание, съгласно чл. 35 АПК, приложимо при издаването на оспорената заповед, тъй като същата представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК. Спазването на изискването по чл.93,ал.2 ЗДСл - органът да обсъди писмените обяснения, цели не само защита на правата, но позволява и да бъде осъществен контрол за законосъобразност при преценката за тежестта на нарушението и съразмерността на наложеното наказание, както и на вината за извършването му .

4) Не е достатъчно да се посочат конкретни факти и текстове, които са нарушени, а следва да бъде доказана лична отговорност на жалбоподателя за настъпването на тези факти, независимо, че заема ръководна длъжност и носи отговорност за организацията и законосъобразността на дейността като цяло на ръководената от него административна структура. Така е останал неизяснен основен въпрос в мотивите на заповедта дали жалбоподателят изпълнява точно, добросъвестно и безпристрастно, по смисъла на чл. 21, ал.1 от ЗДСл служебните си задълженията. В случая не е обсъдено и останало неизяснено в какво се изразява неизпълнението от жалбоподателя, въпреки възраженията за изпълнение и евентуално допуснато неизпълнение в негово отсъствие.

5) Необсъждането на възраженията на жалбоподателя по относимите към чл. 91 ЗДСл въпроси, води до невъзможност съдът да провери законосъобразността на наложеното наказание от гледна точка на извършването му виновно и неговата съразмерност. Съгласно чл. 89, ал.1 ЗДСл, държавният служител, който е нарушил виновно своите служебни задължения, се наказва с предвидените в този закон наказания. Изключение от изискването допуснатото нарушение да е извършено виновно не е предвидено. Държавният служител носи дисциплинарна отговорност винаги за конкретно деяние, обхванато в предвидените хипотези по чл. 89, ал.2 ЗДСл, но за да бъде приложена която и да е от тях, се изисква да е установена и вината за извършването му. Следва да се вземе предвид не само формалното извършване на нарушението, но и отношението на служителя към деянието и произтичащите от него последици, както и цялостното поведение на лицето. В чл. 91, ал.1 ЗДСл е предвидено изрично изискване при определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание да се вземе предвид формата на вината при извършването на нарушението. Разпоредбите на чл. 89, ал.1 и чл. 91, ал.1, т.2 ЗДСл са императивни, от същите следва, че законодателят не допуска служителят да бъде наказан за невиновно поведение, в която връзка е предвидил задължение за съобразяване на формата на вината във всички случаи на налагане на дисциплинарно наказание.

6) В мотивите на заповедта е прието „виновно“ извършване на нарушението при форма на вината „небрежност“, без да се посочи на първо място какво

точно се влага в това и въз основа на какви факти се формира извод, че точно тази форма на вината е налице. В ЗДСл не се съдържат специални правила за формата на вината, следователно са приложими предвидените по Наказателния кодекс разграничения на вината. Виновното поведение в двете му форми умисъл и небрежност се свързва с фактическата възможност да настъпят вредни последици от извършеното – чл. 11, ал.2 и 3 от Наказателния кодекс от действията или бездействията на конкретно лице. Както се мотивира по-горе, дисциплинарната отговорност е лична, настъпването на последиците следва да се свързва пряко с действия или бездействия на наказаното лице и отношението му към настъпването на последиците от неговото поведение. Посоченото само в мотивите на заповедта, че нарушението е извършено виновно при форма на вината небрежност, не е достатъчно да се приеме, че при налагането на дисциплинарното наказание е съобразено субективното отношение на жалбоподателя към последиците от описаните по т. 1 – 9 нарушения. Такива аспекти не са обсъждани и съдът не може да провери волята на органа при налагане на дисциплинарното наказание.

7)Безспорно както твърди жалбоподателя е невъзможно да осъществява пряк контрол върху законосъобразността на всяко действие в негово отсъствие или поради пренатовареност. В този случай не е съобразено и разпределението на контролните правомощия и упражняването им в конкретните случаи от непосредствените ръководители на лицата, които пряко отговарят за изпълнението на съответните задачи. Също твърденията за нарушение на Закона за обществените поръчки по т. 9 от заповедта са изцяло необосновани и недоказани.

В заключение, съдът намира, че съобразно приетото за установено по фактите, не е налице виновно извършено нарушение по смисъла на чл. 89,ал.1 ЗДСл и не се установява допуснато по смисъла на чл. 89, ал.2 т.1 ЗДСл виновно неизпълнение на задължения вследствие на личното поведение на жалбоподателя,представляващи основание да бъде ангажирана дисциплинарната отговорност с издаването на процесната Заповед № 2858/02.11.2012г., с която му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", като материално-незаконсъобразна. Поради това същият порок е относим и към Заповед № 2859/02.11.2012г. за прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител за длъжността директор на Дирекция "Бюро по труда" Б. – като лишена от основание за издаването ѝ. Налице е основанието по чл. 146,т.4 АПК за отмяна на двете заповеди, което съдът следва да постанови с решението си.

С оглед изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото съдебни разноски, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 700 лева за платено възнаграждение за осъщественото процесуално представителство от адвокат, видно от приложената по делото доказателство на л.130 от делото – договор за правна защита и съдействие, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. Я. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], Заповед № 2858/02.11.2012г., с която му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и Заповед № 2859/02.11.2012г. за прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител за длъжността директор на Дирекция "Бюро по труда" Б., издадени от изпълнителния директор на Агенция по заетостта при Министерство на труда и социалната политика.

ОСЪЖДА Агенция по заетостта, да заплати на Ж. Я. Я. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], вх.Б разноски в размер на 700/седемстотин / лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: